

Sapnos

Rodos tēp ožsēnuoriejau grību ēr ēšjau i mēška. Dēina puiki, saulelē šveit, vuo mēškē tēp kvep medē, vuo ougu, vuo grību vēsuokiausiu, tik spiejo runkiuotē. Musēntās tuolēj – gēlē i mēška nolindau, ka nie nepajotau kāp pradiējē niauksītēis ēr žaiboutē, vuo aš tēik bėjau perkūnējes, ka nemuoko net apsakītē. Tēp vēs smarkiau pradiējē dundietē, debesīs so žaibās maišītēis, medē lingoutē ligi pat žemēs. Ēš tuo strioka, ka pradiējau biegtē, bešuokdama par griuovi pavértau ē tēn perkūnējē muni notrēnkē.

Atsėkvuošiejau tuokemē tomsemē orve ē pradiējau veizētēid aplinkou: patemē galē spīksa lėktarna, šalėp šieps so stalčēs, vēdorie stals, souls, vuo jau vuoratinkliu pėlnē paseinē.

Pradiējē šalėp šnėbždietē, pasėruodē kažkuokēs šmieklas, jiemē muni čiupnuotē, šnekintē. Paskiau atnešē valgītē – kāp scanē pakvėpa, tuokē dēdėlē muolėnē torielka, vuo bovau ēšalkosi, ta pradiējau scanē valgītē ēr vuos spiejosi padiekavuotē, atsėbodau.